

Αριθμός απόφασης: 114 /2011

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

(Διαδικασία Μικροδιαφορών)

Συγκροτήθηκε από τον Ειρηνοδίκη Χρήστο Δήμο και την Γραμματέα Δήμητρα Παπανδρέου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 22 Σεπτεμβρίου 2011, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των εναγόντων: 1) Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛ-ΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», ο οποίος εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», ο οποίος εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, και 3) Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», η οποία εδρεύει στο Χαλάνδρι και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκαν διά της πληρεξούσιας δικηγόρου τους Ελένης Χατζόγλου.

Της εναγομένης: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «
», στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το
κατάστημα «
», που βρίσκεται στον -
, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της
Μαρία Αναγνωστοπούλου.

Οι ενάγοντες με την από 16.3.2011 αγωγή τους για μικροδιαφορά, η οποία απευθύνεται στο Δικαστήριο αυτό και στρέφεται

κατά της εναγομένης, που νόμιμα κατατέθηκε και γράφτηκε στο σχετικό βιβλίο με αύξοντα αριθμό 41/8.3.11, ζητούν όσα αναφέρονται σε αυτή.

Κατά την δικάσιμο που ορίστηκε και αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, η υπόθεση αυτή εκφωνήθηκε νόμιμα με την σειρά του εκθέματος και συζητήθηκε.

Το Δικαστήριο άκουσε τις πληρεξούσιες δικηγόρους των διαδίκων, οι οποίες αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτές και στα πρακτικά.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Με την κρινόμενη αγωγή τους οι ενάγοντες εκθέτουν ότι έχουν συσταθεί νόμιμα ως οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους δηλαδή τους μουσικούς, τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας αντίστοιχα η διαχείριση και προστασία των περιουσιακών συγγενικών τους δικαιωμάτων, μεταξύ δε των δικαιωμάτων περιλαμβάνονται η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες της εύλογης αμοιβής, στην συνέχεια η διανομή της στους δικαιούχους (μουσικούς, τραγουδιστές και παραγωγούς) και ότι ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων των άνω τριών κατηγοριών έχουν συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, τους οποίους απαριθμούν ενδεικτικώς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, βάσει των οποίων νομιμοποιούνται στην διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι (μουσικοί, τραγουδιστές και παραγωγοί) για την χρήση του ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή ή άλλως νομιμοποιούνται στις ως άνω πράξεις βάσει της διεθνούς σύμβασης της Ρώμης της 26.10.1961, που κυρώθηκε στην Ελλάδα με

εύλογη αμοιβή τους, και για τις τρεις κατηγορίες, βάσει του προ-
ταθέντος αμοιβολογίου τους σε σχέση με την επιφάνεια του κατα-
στήματος της εναγομένης ανέρχεται στο ποσό των 600,00 €, πλέον
του νομίμου ΦΠΑ, το οποίο η εναγομένη τους οφείλει. Ζητείται να
καθορισθεί το ύψος της εύλογης αμοιβής για την εκ μέρους της ε-
ναγομένης μετάδοση αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου για το έτος
2009 στο ποσό των 600,00 €, πλέον ΦΠΑ και τα ποσά αυτά νομιμότο-
κα, να καθορισθεί η εύλογη αμοιβή κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή
ποσοστά ανά κατηγορία εκπροσωπούμενη από τους ενάγοντες (δηλαδή
ποσοστό 25%, 25% και 50%) της εύλογης αμοιβής αντίστοιχα για κά-
θε κατηγορία που εκπροσωπούν οι ενάγοντες, να υποχρεωθεί η ενα-
γομένη να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του αλλοδαπού
μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε την επίδικη χρονική περί-
οδο, άλλως σε περίπτωση παράβασης αυτής της υποχρέωσης να απει-
ληθεί σε βάρος της χρηματική ποινή ποσού 1.000,00 € και να κατα-
δικαστεί η εναγομένη στην δικαστική δαπάνη των εναγόντων.

Η αγωγή αυτή αρμόδια και παραδεκτά φέρεται στο παρόν δικαστή-
ριο σύμφωνα με τα άρθρα 14 παρ. 1α και 25 παρ.2 ΚΠολΔικ, κατά
την διαδικασία των μικροδιαφορών (467 -472 του ΚΠολΔικ), όμως
στο δικόγραφο της δεν εκτίθενται τα απαραίτητα για τη θεμελίωση
αυτής στοιχεία. Συγκεκριμένα δεν αναφέρονται: α) πότε έγινε η
διάγνωση της αναμετάδοσης των ενδεικτικά παρατιθεμένων στο δι-
κόγραφο της αγωγής έργων αλλοδαπού ρεπερτορίου (ημέρα, μήνας και
ώρα), β) τα στοιχεία ταυτότητας του προσώπου που επισκέφθηκε το
κατάστημα της εναγομένης και η ιδιότητα αυτού, 3) πόση ώρα παρέ-
μεινε στο κατάστημα και αν γνωστοποίησε στους υπεύθυνους αυτού
την ιδιότητά του και τον σκοπό της επίσκεψής του, δ) ποιες οι
μουσικές γνώσεις του υπαλλήλου των εναγόντων που επέτρεψαν σε
αυτόν κατά τον χρόνο της παραμονής του στο κατάστημα της εναγο-
μένης να αναγνωρίσει 10 καλλιτέχνες αλλοδαπού ρεπερτορίου και
τους τίτλους των αναμεταδομένων τραγουδιών ή αν αυτός άκουσε
πολύ περισσότερα τραγούδια και απλώς τα αναφερόμενα στην αγωγή
κατάφερε να αναγνωρίσει, ε) με ποιο μέσο γινόταν η αναμετάδοση

4 (107)

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 114 /2011 απόφασης του Ειρηνοδικείου Πειραιά.

μουσικής στον χώρο του καταστήματος της εναγομένης (π.χ. cd player, ραδιόφωνο ή άλλο μέσο) και τον αριθμό των ηχείων που ήταν αναπτυγμένα στο κατάστημα, καθώς επίσης και αν διαπιστώθηκε ότι στον χώρο του καταστήματος υπήρχαν υλικοί φορείς μουσικής (cd, κασέτες ή οτιδήποτε άλλο). Είναι σαφές και αυτονόητο ότι αν η αναμετάδοση μουσικής γινόταν μέσω ραδιοφώνου, αυτομάτως καθίσταται άνευ αντικειμένου το αίτημα των εναγόντων να προσκομίσει η εναγομένη καταλόγους με τους τίτλους αλλοδαπού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά την επίδικη χρονική περίοδο και αυτονοήτως γίνεται εμφανής η σημασία της αναφοράς του μέσου αναμετάδοσης μουσικής και η σχετική αοριστία της αγωγής λόγω της μη αναφοράς του μέσου. Επίσης, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, η παράθεση εκ μέρους των εναγόντων στο δικόγραφο της αγωγής τους ως γενικά αποδεκτού και αδιαμφισβήτητου γεγονότος ότι η εναγομένη επωφελείται από την αναμετάδοση αλλοδαπού ρεπερτορίου, για τον λόγο ότι η μουσική συντελεί στην δημιουργία ευχάριστου κλίματος και την προσέλκυση πελατείας, είναι άποψη υποκειμενική που πρέπει, συν τοις άλλοις, να αποδειχθεί. Η μουσική έχει ιδιαίτερη σημασία στα καταστήματα που στηρίζουν την προσέλκυση της πελατείας τους στην αναπαραγωγή μουσικής και στο είδος της μουσικής (όπως π.χ. jazz bar, blues bar, bar με ελληνική μουσική κοκ). Σε ένα κατάστημα που εμπορεύεται αθλητικά είδη και το κοινό του είναι ανομοιογενές, το είδος και η ένταση της μουσικής που αναμεταδίδεται μπορεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, να συνιστά έως και αποτρεπτικό παράγοντα για την παραμονή του πελάτη στο κατάστημα, αφού μπορεί το είδος της μουσικής που αναμεταδίδεται να είναι ενοχλητικό ή και αδιάφορο για τις προτιμήσεις του. Κατόπιν όλων των ανωτέρω η υπό κρίση αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω της αοριστίας της και να καταδικαστούν οι ενάγοντες στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης λόγω της ήττας τους (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

-ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

-ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

-ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος των εναγόντων την δικαστική δαπάνη της εναγομένης που ορίζει σε εκατόν είκοσι (120) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στον Πειραιά στις

17- Νοεμβρίου 2011.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

